

[Miljøministeren]

Det, der er væsentligt, er, at man ved begyndelsen af forhandlingerne på embedsmandsplan om Nordsøkonferencens indhold og dagsorden klart får fastslået disse principper, herunder at materialet skal være fra det land, der afbrænder. Det er jo en ny og vigtig situation, og den har hr. Gade fattet fuldstændig korrekt. Og hvordan ligger det egentlig med det? Som jeg har sagt i Rom, i Madrid og i Lissabon og London i de sidste dage, må det være en selvfølge, at man imødekommer det danske krav om, at kun de lande, der ligger omkring Nordsøen, kan gøre brug af den gældende ret, indtil den bliver afviklet – det kan ikke være andre nationer. Hvordan ligger det med andre lande? Vesttyskland leverer som bekendt ca. 50 pct. af forbrændingsmaterialet til Nordsøen, og min belgiske kollega fortalte mig, at 98 pct. af denne mængde går ud fra den belgiske havn Antwerpen, men at Belgien havde meddelt Vesttyskland, at der nu skulle en afviklingsperiode til på højst 2 år. Der er altså skred i holdningerne, og det er opmuntrende. Derfor tror jeg også, at vi med det, der er sket derude på Nordsøen og med den markante holdning, det danske Folketing har haft og også i dag markerer at have, nemlig enighed om, at det skal stoppe nu, begynder at gøre os gældende ude omkring i landene.

Jeg har netop over for mine nordiske kolleger på det sidste møde, vi havde, fastholdt ikke at ville gå ind i nogen diskussion om kompromiser på nuværende tidspunkt, og når jeg siger på nuværende tidspunkt, mener jeg, at det skal stå klart, at det danske oplæg er, at vi stopper nu, og at vi får denne principielle vedtagelse på Londonkonferencen. Derefter må man tage stilling til, om der skal være en afviklingsperiode rent teknisk, og hvor lang tid denne afviklingsperiode skal være. I den forbindelse vil jeg gentage, at det er meget væsentligt, vi ikke undlader at få sat en slutdato; ellers er jeg bange for, at det hele kan svømme igen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal gemme mine kommentarer til de andre indlæg, til jeg får ordet senere, men jeg synes, det for debattens klarhed kunne være vigtigt at få at vide, hvad ministeren mener med »stop nu«. Betyder det, at ministeren er enig i det, der står i den dagsorden, som Socialdemo-

kratiet, SF og Det Radikale Venstre har fremsat, og hvor det hedder, at den danske regering vil stille forslag på Nordsøkonferencen om et forbud mod udstedelse af nye tilladelser? For dette er jo konkret opbygget på tilladelser. Vil man stille forslag om og fastholde det på konferencen, at nye tilladelser til havafbrænding efter den 31. december 1987 bliver forbudt, således at vi har sikkerhed for, at »stop nu« betyder noget konkret? Vores dagsorden er udformet sådan, fordi vi vil have sikkerhed for det. Jeg vil gerne spørge, om ministeren er enig i det, der står i de første to pinde i vores dagsordensforslag. Det vil være vigtigt for os at vide for at finde ud af, hvordan resten af debatten skal foregå.

Jørgen Tved (FK):

Jeg var også lidt i tvivl om, hvad ministerens udtalelse egentlig gik ud på. Jeg havde faktisk forstået på de andre regeringspartiers ordførere, at det var umuligt at få et stop nu, men jeg forstod nu på ministeren, at han var enig med os fra Fælles Kurs i, at det, det drejede sig om, var et stop nu, og – hvis jeg må drage den måske lidt vidtgående konklusion – at ministeren vil anbefale den dagsorden, vi har foreslået. I så fald har vi da nået formålet med denne debat, og vi har markeret den danske regerings holdning. Men så synes jeg også, ministeren skulle gå så vidt, at han finder de forholdsvis beskedne midler, som fiskerne efter vores opfattelse har krav på i erstatning.

Jeg er måske knap så imponeret af det, den radikale ordfører sagde, for når man skal deltage i en debat som denne, må man naturligvis også vide lidt om de ting, man udtaler sig om. Det er måske også en lidt spids bemærkning til andre ordførere, som taler om, at vi fortsat skal henvende os i kommissioner, internationale forsamlinger, råd osv. Jamen alt mens vi gør det, så går tiden.

Det, jeg gerne vil pointere, er, at der faktisk i EF-Parlamentet er vedtaget et forbud mod havafbrænding. Det forslag, som blev omtalt fra den radikale ordførers side, og som Marie Jepsen skulle være forslagsstiller til, har faktisk slet ikke været til afstemning, idet den såkaldte Regnbueliste fremsatte et forslag, der var endnu mere vidtgående, og som altså også blev vedtaget.